

A-pressan fær góða undirtøku

100.000 kr. frá sosial-demokratisku fólkatingsmonnum, og 100.000 kr. frá blaðmonnum

Í Danmark er herferðin fyri AKTUELT landsumfataandi. Fleiri túsund lesarar stríðast fyri at bjarga blaðnum. Áheitanin frá javnaðarflokkinum hevur gjørt, at veljarafeløg hava lagt annað arbeiði til síðis fyri at arbeiða fyri A-pressuni. Roynst verður at skapa figgarligt grundarlag og fleiri haldarar fyri at tryggja útgávuna framyvir.

Lesarafelagið veksur dag frá degi. Starvsfólkini í »Arbejdernes Landsbank» sum taka ímóti peningi fyri partabrev hava úr at gera.

Formaðurin fyri tingbólkinum hjá javnaðarflokkinum, Orla Møller, hevur á fundi í tingbólkinum mælt til, at fólkatingsmenninir seta partapening í A/S Den Socialdemokratiske Presse. Samtykt varð at lata 100.000 kr.

Blaðmenninir seta pening í

Blaðmenninir, sum starvast hjá AKTUELT og sum fyrr hava tekið partabrev í A-pressuni, hava viðgjørt spurningin um at seta meiri pening í felagið og hava viðtikið at tekið fyri 100.000 kr. í partabrevum.

Eisini pensjónistarnir taka undir

Fleiri fólkapensjónistar fylgja við áhuga herferðini fyri AKTUELT. Fleiri hava verið inni á AKTUELT og boðið sær til at gjalda eitt eyka haldaragjald. Ein teirra, ein 81 ára gamal maður beyð sær til at gjalda eitt eyka haldaragjald og segði: »Vi vit kunnu ikki vera AKTUELT fyri uttan».

Felagini veita stóra hjálp

Javnaðarfelagini runt um í Danmark hava eisini tikið væl undir og einstök feløg hava latið upp í 5.000 kr. Öll javnaðarfelagini á Bornholm hava í felag latið 10.000 kr. Felagið hjá »Handels- og Kontor-medhjælperne» hevur latið 4.400.

Umframt er tað ein hópur av privatpersónum, sum hava tikið væl undir.

Á ymiskum arbeidsplassum verður peningur samlaður inn til endamálið.

Fakfelag avlýsir veitslu

Í Nykøbing á Falster hevði Samkomubygningur arbeidaranna gjørt av at halda 75 ára stovningarveitslu 22. mars. Hendan veitsla er avlýst. Í staðin hevur felagið játtað A-pressuni 2.000 kr.

»Arbejdernes Andels Boligforening» í Vejle hevur latið 1.000 kr. til endamálið at útvega fleiri haldarar. Felagið

sigur, at A-pressan er neyðug í stríðnum fyri at rætta uppá íbúðarspurningin.

Nýggir haldarar

Allan dagin igjøgnum ringja fólk inn á skrivstovurnar hjá A-pressuni og tekið nýggjar haldarar. Runt um í Danmark eru sosialdemokratisk veljarafeløg og aðrar aktivar rørsur

Listarmenn stuðla eisini

Fleiri listarmenn stuðla eisini A-pressuni. Fleiri hava latið listarverk, sum verða seld fyri hægsta boð og peningurin fer til A-pressuna.

Góðir grannar

Afturkomin av vitjunarferð í Moskva sigur svenski uttanríkisráðharrin Krister Wickman, at sambandið millum Sovjetsamveldið og Svøríki er gott og trygt. Samhandilin millum bæði londini er nú 35 ferðir so stórur sum í 1938 — og framvegis vaksandi. Sovjetsamveldið selur Svøríki fototól, ur, tekstilvørur, kunsthondverk og ítróttarlutir. Svøríki selur Sovjetsamveldinum

stórar nøgdir av skóm og klædnavorum.

Í juli 1970 undirskrivaðu Sovjetsamveldið og Svøríki handilsavtalu fyri árin 1971-1975. Umframt henda sáttmála hava bæði londini eisini gjørt avtalu um vísindaligt og búskaparligt samarbeiði, og mentunarliga samvinnan er báðum portum til gleði og gagns.

Ein herur av ferðafólkum

Í Sovjetsamveldinum er tað fakfelagini, sum stila fyri ferðum í summarfritíðini og ferðum yvirhøvur. Í fjór skipaði fakfelagsrørslan fyri fritíðarferðum hjá 16 milliónum

fólkum. Meir enn 80 pst. av ferðunum vóru annaðhvørt ókeypis ella fyri niðursettan pris. Nýggj fritíðarpláss verða bygd alla tíðina — einahelst við Svartahavið.

4,7 miljardir biografbilettir

Í fjór fóru sovjetbúgvur til samans 4,7 milliárdir ferðir í biograf, og menn venta, at hetta tal fer at vaksa til 5

milliárdir í 1975. Sovjetbúgvinn fer í miðal 19 ferðir í biograf um árið. Í Englandi er hetta tal 4 og í Japan og Vestur-

— helt på toppen — hver søndag:

**søndags
aktuelt**

týsklandi 3. Umframt 160.000 biohallir hevur sovjetska samfelagið ein hóp av sýningar-tolum í klubbum, skólum og øðrum slíkum stovnum.

(Framhald)

Hesin góði doktari fór av bygðini aftur, og tey, sum hjá honum høvdu verið, fóru at fylgja hansara ráðum. Tú sást undarligar sjónir víða hvar. Gamlar menn stinga seg undir kav út av einum kletti, og eldri konur, sum kanska ikki høvdu kent vát uppi á sær aðrastaðni enn á hálsi og andliti, síðan ljóðmamman tváaði teimum fyrstu ferð, gingu og vóðu úti í flóðini við skjurtinum høgt upp um seg. Og komst tú inn í hús, brann flúktur av einumhvørjum, tú ikki kendi, tær í nasarnar. Bygðin svam í einari reins-unartíð — hesin velsignaði tækni hevði við sínum gandaráðum fingið gomul annars skilafólk at bera seg at, sum gingu tey í ørviti ella vóru komin øll somul aftur í barn-dømi.

Dánjal lá, sum Gud hann hevði skapað, við ve og skel-derilse uppi í koyggjuni, og Marin stóð eins og ofurprestar-arnir í forðum við ljósinum og tveitti tað higar og hagar, sum skuldi ljósins, eldsins undurbara megi mana hvørt óreint fram úr hvørjari rivu, hvørjum kvistholi í hesum

Heimadoktarin

gamla runni. Og so let hon ljósið dala niður yvir Dánjal, so hann hvakk við og krøkti seg saman. — Hetta konufólk- ið hevði sýnt honum so ring- anna tokka nakrantíð, síðan tey komu saman, so eingin kundi ætla, hvat ólukkur, hon kundi finna uppá at gera við seg, nú hon hevði so gott høvi til at útinna eina hevndargerð. Men at endanum var so úti við Dánjals pinslum, og heilskap- adur var hann aftan á túrin, tað sá hann. Hann lá bara sum eitt ólukkudýr og brúkti munn og kallaði hetta bara munn og kallaði hetta beist av einum doktara út við øllum óarganøvnum. — Eitt, sum hevði gingið ørt alla tíð og nú hevði funnið upp á tað at ganga runt um landið og taka livið av fólk.

Og so taldi konan honum

droparnar, sum smakkaðu sum tjóruvatn og fóru sum eldur niður. Ríkiligt átti hann at fáa, Marin var óstíll á hond- in, og meiri mundi detta nið- ur í spónin enn tað fyrisetta dropatalið.

Og annan dagin eftir virk- aði. Dánjal legðist við sterk- um fepri, hann tustist upp og lá og tivaði sum vargaseyður, og hvat annað var atvoldin utt- an tann viðferð, hetta skarns- kvenndið hevði givið honum. Men nú slapp hon av við hann, tað hevði hon leingi trei skast eftir, og so lá hann og gav seg nógv ferðir verri enn fyrr, so Marin var nær við at ynskja ilt oman yvir Doktara-Petur, ið hevði lagt ráðini.

Hevði hann bara verið so frægur, at hann slapp sær upp og fekk talað á onkun og sagt

frá, hvussu sær var úr vordíð, at hundurin varð settur í Skansan og ikki drap meiri fólk.

Triggjar dagar lá hann í tili- likum skili millum deyðan og livið, so Marin noyddist at biðja fólk at vaka uppi yvir honum. Tosaði í ørviti og lá og rópti um eitt, sum ætlaði at brenna seg ihel. Men so linkaði, og sjótt var, at hann setti høvdið fram um stokkin og fór at kanna eftir øllum, ið inni var, og sum altið var honum í ólagi.

Og so var tað, sum tað stendur í kvæðnum um kapp- an, sum var groddur í dagur og groddur í tvá, triðja dagin í fjórðu viku fór hann í bryn- ju blá.

Ein dagin, Marin kom aftur av heidini, gekk Dánjal á gól- inum við selunum niður eftir

bakinum. Sjálvandi leitandi eftir ymiskum, ið forfjónað var, og gevandi seg, tá ið hann bukkaði seg niður, men annars rættiliga bírgur.

Jú, vist var Doktara-Petur maður, leitast kundi til við veikleikum og brekum; tað kundi ikki bara Dánjal — um hann vildi — og Marin vitna. Eisini hini, ið verið høvdu hjá honum, og sum gjørt høvdu eftir hanasa ráðum, velsign- adu hann og bøðu tann ein- asta lona honum — tey høvdu aldrin kent seg so frísk á livs- dugum sinum sum nú.

Men hvat ilt ger ikki menni- skjan sær sjálf í sínum stutt- skygni og ótaksemi. Næstu ferð, Doktara-Petur við sínum pjóka og sínum putti kom at vitja, fór næstan eingin til hansara, og tá var tað, at hann hevði rætt eina vreiða hond yvir bygðina, og allar neyðirnar, veikleikarnir og brekini komu aftur á fólk. Og ov seint iðraðu tey seg tá eftir, at tey ikki, ið hvussu so var, høvdu hitt mannin aftur og takkað honum fyri hjál- pina og kanska stungið honum okkurt í nevan.

Martin Joensen.